

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 59. Lutheranorum turbæ contra Catholicos in Comitibus Possoniensibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

Sæc. XVII. mortui fratris sui locum Episcopus Montis Falisci, Apostolicus apud Venetos Nuntius, Pontificii Palatii Præfectus, ac demum Cardinalis Presbyter ab Urbano VIII. Papa renuntiatur. Tandem vitæ suæ dies, quos ferme omnes in Pontificiis negotiis, gravissimisque rebus in Ecclesiæ Catholicæ utilitatem gestis transegerat, deliquo mentis oppressus Romæ die septima Mensis Augusti decessit, sepultus in Ecclesia S. Petri ad vincula.

His Urbanus VIII. paucis post Paulmani obitum diebus trigesima Martii die nonnisi unicum subrogabat Cardinalem, Marcum Antonium Franciotum patria Lucensem, quem inter Presbyteros, primum titulo S. Clementis, ac postea S. Mariæ de Pace ornat.

§. LIX.

Lutheranorum turbæ contra Catholicos in comitiis Pofoniensibus.

Orthel. contin. p. 129. Pannonia bell. pac. gest. part. 1. fol. 375. Flan Pan. vet. & nova fol. 351.

Tumultu in Transylvania sedato, Turcisque profligatis Ferdinandus III. neo-electus Imperator die decima nona Novembris Pofonium unacum Augustissima Coniuge sua contendit, ibi dicta ibidem Regni comitia celebraturus. Invitabantur ad ea non modo Catholici, sed & Lutherani Proceres, ac

ipfemet Imperator huic conventui fo-
 lemne dabat initium, habita perele-
 ganti oratione latina, qua finita Cæ-
 far vehementer adverfus Lutheranorum
 temeritatem querebatur, eoquod in-
 conſulto Rege duntaxat ad exulum
 Proteſtantium preces in ipſa Poſoni-
 urbe ſuæ ſectæ Templum magnis ſum-
 ptibus erigere præſumpſiſſent; pro ſuo
 igitur erga veram Religionem ſtudio
 ædificantes, ne cæpto operi inſiſterent,
 inhibuit: cum vero inſuper in Sefſione
 prima Hungaricis Regni Ordinibus præ-
 cepiſſet, ut Lutheranos, ceterosque
 exules A catholicos toto Regno exce-
 dere juberent, inde tam acris inter Ca-
 tholicos & Lutheranos verborum rixa,
 maximisque clamoribus confuſa habe-
 batur altercatio, ut ipfemet Imperator,
 interpoſita auctoritate ſua tumultum
 ſedare cogeretur. Nec diu tamen ſub-
 ſiſtit imperata hæc quies; mox enim
 Lutheranorum recrudefcente oppoſitæ Re-
 ligionis odio in Catholicos Proceres
 contumelioſis objurgationibus ac con-
 vitiiis, præſente etiam Cæſare, inve-
 huntur, ac præ ceteris Forgatſius Re-
 ligionis fervore longius, quam par
 eſſet, abreptus Eſterhaſium tum Lutheri
 ſectæ addictum, rebellem compellat;
 hic viciffim acrius convitium in alterum
 regerit, a contumeliis ad armatam vim

Sæc. XVII.
 A. C. 1637.

Sæc. XVII. descenditur: stringunt ambo acinacem,
A. C. 1637. in mutuas cædes intenti: tempestive
autem Cæsar hocce Proceres, quos Re-
giæ Majestatis Reverentia a privato
ultionis æstu non absterrebat, custodiæ
dari jussit. Majore animorum, opinio-
numque consensu reliquæ componeban-
tur controversiæ; ubi vero Imperator,
ceterique Proceres Catholici Luthera-
nos ad exules, proscriptosque Regno
abigendos rursus exposita petitionis æ-
quitate juxta ac necessitate persuadere
adlaborabant, novæ inde Protestan-
tium rixæ, clamores dissoni, mentes
aversæ, sunt exortæ, atque ex litigio-
rum minacium acrimonia tantum non
bellum intestinum, sectarii, malique
consilii pessimum excrementum, erat
pertimescendum; quocirca Imperator
majoris mali metu percitus, ac neces-
sitate compulsus, anno sequenti indul-
sit, ut Religionis res juxta dispositio-
nem regnante Mathia Cæsare anno
hujus sæculi octavo factam decernerentur.
Verum nec ipsa hac Imperatoris
indulgentia Lutherani ad tranquillam
pacem Regisque sui obsequium per-
duci poterant, tuncque demum est
cognitum, quod apud gentem ab stirpe
turbidam Principum benignitas con-
temptum, subditorumque arrogantiam
pariat: Hi enim paulopost Cassioviæ
clan-

clandestinum habebant conventum, Sæc. XVII.
 communi consilio deliberantes, qua ra- A.C. 1637.
 tione proscriptos protegere, Templum-
 que sibi ereptum denuo vindicare pos-
 sent: tandem vero Protestantium Prin-
 cipum suppetias implorabant, ut fal-
 tem, quod propria importunitate non
 possent, id per obfirmatam alieni exer-
 citus violentiam perfringere valerent.

§. LX.

*Varia Urbani VIII. Pontificis &
 S. Congregationum Constitutiones.*

Inter gravissima Ecclesiæ negotia Ur- *Bullar.*
 banus Pontifex nihilominus a pasto- *magn.*
 rali remittebat sollicitudine, qua ad *Const. 211.*
 Cleri disciplinam, vel morum emenda-
 tionem proficuas identidem leges san-
 ciret, & quidem hoc anno die quarta
 Aprilis prohibuit, ne Reformati Trini-
 tarii ad Ordinem Fratrum Minimorum
 transfrent, voluitque, ut Regulares in-
 firmis Ministrantes deinceps generalia
 sua comitia singulis sexenniis celebra-
 rent. Die autem vigesima Junii statuit,
 ut illi, qui ex ditione Pontificia, sub
 ementito cognomine, ad secundas nu-
 ptias, vivente adhuc prima uxore,
 transiisse deprehenduntur, præter con-
 suetas poenas ad triremes perpetuo
 damnentur, si vero inhabiles fuerint,
 publi-